

ЛЮДМИЛА АФАНАСЕНКО А ТЯ ЛЕТИ!

Превод от руски: Стефан Михайлов, 1979

chitanka.info

В главата ми дойде гениална идея. Разглобих на части стария вентилатор и новия стол и синтезирах от тях съвършено оригинална машина.

Това беше мечтата на моя досегашен живот.

Проверих — работи отлично.

Окрилен, аз полетях към шефа, съпроводен от възхитените и полузавистливите погледи на своите по-малко талантиливи колеги.

Шефът изпадна във възторг.

— Я дай да пробвам.

Той закрепил на гърба си моя апарат, натисна копчето и започна да лети из кабинета. Разбира се, кабинетът не беше кой знай колко — не можеш се развърна много, но да се полети, имаше къде.

Като се налетя, той се спусна на пода.

— Това вече да! Ти си гений! — Оцениха ме най-последно! — Как я направи тая?

Казах му.

— Направи и на мен. Вчера получих нов вентилатор, а този, все едно се канех да го изпиша. Пък и за стола не ми е много жал. А може би по-добре да вземеш новия вентилатор и старото кресло?

— Не, от креслото няма да стане. Трябва стар вентилатор и нов стол.

Направихме и на шефа летателен апарат. Проверихме го — работи превъзходно.

Полетяхме към главния. Той веднага се заинтересува от моята машина. Дълго я въртя в ръцете и удивен цъкаше с език:

— И лети?

— Та вие сам видяхте!

— Я покажете пак!

В този кабинет имаше къде да се развърнеш. Отначало летяхме с корема надолу, после странично, на гръб, преминахме на всевъзможни пируети. А накрая така се увлякох, че направих и лупинг!

— Интересно, на какъв ли принцип работи? — каза главният замислено и потъна във формули. Писа някакви уравнения, нещо диференцира, после интегрира, отново диференцира...

След час-два той заключи:

— Ами, че тя не може да лети!

Ние се объркахме.

— Как не може?

И той ни показа своите уравнения, като на достъпен език ни обясни туй-онуй. Да, по всички закони на науката моята машина не би трябвало да лети.

— Но нали въпреки всичко тя лети! — казах аз.

Главният се учуди на моята настойчивост.

— Тя *не може* да лети — каза той строго. — Нали това е научно обосновано!

Аз неуверено натиснах копчето — апаратът не работеше. Убедителните математически доводи го бяха убили.

... Връцахме се пеша.

— Е, добре — каза шефът, — вентилаторите бяха стари. И без това щях да ги изписвам. Но стойността на столовете ще удържа от твоята заплата.

... Сега на тези машини летят в къщи моите близнаци. Аз се опитвам да им докажа, че това противоречи на всички закони на физиката. Но те не разбират: та нали още не знаят законите.

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 1/1979 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.